

Oplysninger om de hidtil fulgte Regler med Hensyn til Anvendelsen af de denne tilhørende Midler.

I Statutterne for det sjællandske Jernbaneselskab § 70 hedder det, at Anvendelsen af Reservecapital og Renter „bestemmes af Plenarbestyrelsen paa Regjeringens Approbation“, uden at der i Dørligt er udtalt noget nærmere om, hvilken Art af Udgifter der i Reglen bør falde samme til Last. Derimod har Selskabets Direktion senere i en Skrivelse af 28de December 1859 efter dertil fra Folkethingets Finantsudvalg givne Foranledning udtalt, at Reservecapitalens Midler nærmest ere bestemte til at afholde Udgifterne til større Fornødder af Banen med Tilbehør, saasom Skinner, Sveller, Lokomotiver, Vogne m. m.; til saadanne Forøgelser af Driftsmateriellet, som maatte blive fornødne ved Trafikens Udvidelse, og til Fuldstændiggjørelse af Banens Anlæg m. m. Overensstemmende med de Ansøgelser om Hensigten med Reservecapitalen, der ere udtalte i denne Skrivelse, hvoraf der den 30te December 1859 blev meddelt Finantsudvalget en Gjenpart, uden at der, saavidt vides, fra Dettets Side blev gjort nogen Indvending mod dens Indhold, ere senere opstaaende Spørgsmaal om Fondens Anvendelse i det Hele blevne afgjorte. Dog har Ministeriet af Hensyn til den Vigtighed, det vil have for Staten, hvis den i sin Tid skulde bestemme sig til at indløse Banerne, at der findes en større Sum disponibel til at afhjælpe mulige Mangler ved samme, troet at burde hævde, at der saavidt muligt skal drages Omsorg for, at Fonden til Indløsningstiden vil kunne have naaet det i Statutterne fastsatte Maximum af 10 pCt. af Aktiekapitalen, og derfor i de senere Aar flere Gange modsat sig Forslag fra Selskabet om Forbrug af Reservecapitalen, ved hvilke dette Hensyn ikke tilhørlig var taget i Betragtning.“

Naar Selskabets Reservecapital endnu ikke har naaet et større Beløb end 340,569 Rd. 1 Sk., skjøndt der Aar efter Aar i Hensyn til Statutterne er henlagt betydelige Summer dertil, maa Grunden søges i, at der i Aarenes Løb af Regjeringen er approberet større Forbrug deraf, end det kan anses for rigtigt.

Ministeriet synes selv at have anerkjendt dette, naar det nu paapeger, at Bestræbelsen bør gaa ud paa, at Reservecapitalen til Indløsningstiden skal have naaet en Størrelse af 10 % af Aktiekapitalen. Denne udgjorde den 31te December 1871 9,524,400 Rd.; paa det nævnte Tidspunkt vilde det Maal, som Ministeriet har angivet for Reservecapitalens Tilvæxt, svare til en Sum af henved 1 Million Rigsdaler, og har man i de forløbne Aar ikke naaet mere end en Trediedel heraf, saa synes Udgifterne ikke at være gode til i Løbet af de følgende 23 Aar at naae Resten af Beløbet, da Fordringerne om at anvende Reservecapitalens Midler sandsynligvis ville være i Styrke, jo ældre Banerne blive og Materiellet slides.

Det maa derfor synes at være paa Tide, at Ministeriet standser uberettigede Forbrug af Reservecapitalens Midler, og at Rigsdagen støtter det i denne Bestræbelse; men det fortjener derfor at fremhæves, hvad Driftsberetningen for 1871 udviser, at der i dette Aar er forbrugt af Reservecapitalen 82,124 Rd. 9 Sk., medens de statutmæssig henlagte 10 pCt. af Driftsoverskudet kun have udgjort 70,789 Rd. 55 Sk.; paa denne Måde kan Fonden ganske vist ikke være. Naar man har beraabt sig paa en Skrivelse fra Selskabets Direktion af 28de December 1859 som Rettesnor for Anvendelse af Reservecapitalens Midler, saa kan man dog ikke i Finantsudvalgets Lausning søge noget Samtykke heri, da Praxis først maatte vise, hvorledes disse Regler bleve benyttede. Da det finansielle Resultat af disse Reglers Anvendelse nu foreligger, vil der være god Anledning til at tage et udtrykkeligt Forbehold overfor de i denne Skrivelse udtalte Ansøgelser, som ingenlunde ere godkendte. Skrivelsen indeholder tre Arter af Udgifter, som Direktionen har forment at kunne afholde af Reservecapitalen:

- 1) Større Fornødder af Banen med Tilbehør, saasom Skinner, Sveller, Lokomotiver, Vogne m. m.
- 2) Til saadanne Forøgelser af Driftsmateriellet, som maatte blive fornødne ved Trafikens Udvidelse.
- 3) Fuldstændiggjørelse af Banens Anlæg m. m.

Den første Post maa efter Udvalgets Ansøgelser betragtes som Vedligeholdelse, der i Reglen maa afholdes af Aarets Driftsoverskud, og det er i Overensstemmelse med denne Opfattelse, at Ministeriet i 1870 har negtet Approbation paa at lade Reservecapitalen bære Udgifterne til Fornødder af Sveller paa Bestbanen. Anvendelsen efter Reglen i Post 2 maa derimod anses svarende til Reservecapitalens Karakter og Bestemmelse, idet derved en Del af de Midler, der fra tidligere Aar ere opsparrede, finder Anvendelse til at fremme Trafikens Udvidelse og saaledes atter kommer Selskabet selv til Gode og bidrager til at dække Statens Garanti. Med Hensyn til Reglen i Post 3, da kan det vel være Tvivl, hvad man forstaar ved Fuldstændiggjørelse af Banens Anlæg, og der kunde berunder